

□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□

[இன்று பரமபூதமான இளைஞர்களின் பற்றோடையே தோடர்பு மிக ஒரு மனோமன நிலையிலயே அமரந்துள்ளது . இதற்கு பற்றோர்களும் முக்கிய காரணமாக அமைகிறார்கள் . காரணம், மார்க்க விஷயங்களில் அவர்கள் அக்கறையாக காட்டாததினாலே இந்நிலை அமைகிறது.

இறகைக் கட்டளகைகளை அறிந்து, அதன்படி நடக்க வேண்டும், மலும் அதில் தான் வறையிருக்கிறது என்று நினைத்து பற்றோர்கள் தங்களையே பிள்ளைகளை வளர்த்து இருந்தால், இந்நிலைகளை அடைய வாய்ப்பில்லாமல் போயிருக்கும் .

இதைத் தவிர்த்துத் தங்களின் மனமே இச்சகைகளின்படி இறவைவையேக் கட்டளகைகளை மறந்து அல்லது தங்களையே வசதிக்குத் தக்கபடி இறகைக் கட்டளகைகளை ஏற்று நடக்கும்பொழுது, அவர்கள் வளர்க்கும் பிள்ளைகளும் வாழ்க்கையில் ஒரு பற்றுதல் இல்லாமல் அதாவது மறுமையைப் பற்றிய சிந்தனை சிறிதும் இல்லாமல் ஏதோ வாழ்கிறோம் என்ற நிலைக்கு ஆளாகப்படுகிறார்கள் . இந்நிலைக்குத் தள்ளப்படும் பிள்ளைகள் காலப்போக்கில் தாய் தந்தையரை மதிக்காமல் அசட்டையாகவே வாழ முற்படுகிறார்கள் .]

"(நபியே!) உமதிறவைன் தன்னதைத் தவிர (மற்றவரையும்) வணங்கக் கூடாதென்றும் (கட்டளையிட்பிரப்பதுடன்) தாய் தந்தைக்கு நன்றி செய்யும் படியாகவும் கட்டளையிட்பிரக்கிறான் . (17 :23)

தாய் தந்தையரின் முக்கியத்துவத்தைத் தெளிவாக விளக்கும் மிக ஆழமான வசனம் . ஆனால் இன்று மனிதர்களில் பரமபூதமே ஏன்! ஓர் இறவைவை வணங்கும் நிலையில் மூதன்மை தரத்தலை உடைய மக்களில் பரமபூதமையினமே பற்றோர்கள்

விஷயத்தில் தான் தாழ்ந்து நடந்து கொள்கின்றனர். இவ்விஷயம் அவர்களையே சுவனத்திற்கு சலெல்லும் நிலையை தடுக்கும் சக்திகொண்ட மிக முக்கியமான ஒரு அம்சம் என்று அவர்கள் அறியாததினாலே! அல்லது அறிந்தும் அசட்டையாக இருப்பதே!

நம்மபைப் போலவே அவர்களும் இளவயதுகளைக் கடந்து இன்று காலத்தின் வகேத்தால் மதுமையை அடைய திருக்கின்றனர். அவர்களுடைய இளம் வயதில் நம்மை, அதாவது அவர்களுடைய பிள்ளைச் சலெவங்களையே நன்றாக வளர்த்து நல்ல ஒரு நிலைக்கு ஆளக்க வேண்டும் என்ற ஒரே குறிக் கொளையே கொண்டுவாழ்ந்தனர். அவர்களின் முயற்சிக்கு தக்கவாரி அல்லது கட்டுதல், குறவைகவளே இறவைன் அவர்களுக்கு அருளியதைக் கொண்டுவளர்த்து நமது இன்றைய நிலைக்கு முக்கியமான கருப்பொருளாக இருக்கின்றனர். இதனை நாம் ஒவ்வொருவரும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இன்று பெரும்பான்மையோரின் கற்றுக்கொள்ள ஆராய்வோமையானால் மிகப் பெரும் ஆச்சரியமாக இருக்கும்; அதாவது:-

"எங்களையே பெற்றோர்கள் எங்களக்கு எதையுமே விட்டு வகைக்கவில்லை," அதனால் தான் நாங்கள் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுகிறோம் "

என்பதே அக்கற்று இக்கற்றுக்காரர்கள் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை மறந்து விடுகின்றனர். அதாவது இவர்களுடைய பிள்ளைகளும் நாள்கைக்கு இதே கற்றுதைத் தானே மொழிவார்கள்! இதன் பின்னணி என்ன என்பதைக் காண்போம்.

எந்த ஒரு மனிதனாயினும் அவனுடைய முயற்சிகள் அத்தனையும் பிரயோகித்து எப்படியாகிலும் நாம் ஒரு நல்ல நிலையை அதாவது ஒரு வசதியான வாழ்வை அமையத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றே முயற்சி செய்கிறான். அப்படி முயற்சி செய்யும்பொழுது இறவைனின் நாட்டப்பி சிலர் நல் வழியில் சம்பாதித்து முன்னேறுகிறார்கள். சிலர் தீயக் காரியங்களில் முயற்சித்து அந்நிலையை அடையகிறார்கள். சிலர் எந்நிலை முயன்றும், முன்னேறாமல் எப்பவும் போல் ஒரே நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

இறவைனின் நாட்டப்பியே அனதையும் நடக்கிறது என்பதை அறிகின்ற விசுவாசிகளான மனிதர்கள், மறே சொன்ன மபின்னாவது நிலையை அடையகின்ற பெற்றோர்கள் எந்நிலையிலும் அவ்வாழ்க்கைக்கு அவர்கள் முழுப் பொறுப்பல்ல என்பதை உணர வேண்டும். இதனை மலேமும் உணர வேண்டுமாயின் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது நிகழ்கால

வாழ்க்கையை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். அதாவது நமது முயற்சி எப்படிப்பட்டது? அதற்காக நாம் செய்கின்ற தியாகங்கள் மூதலியன. இதிலிருந்து நாம் எந்த அளவு இன்றைய நிலையில் முயற்சிக்கிறோமோ! அதைப் போலவே அல்லது அதைவிடக் கடினமானவதே நம் பெற்றோர்களும் முயற்சித்து இருக்கலாம். ஆனால் இறைவனின் நாட்டப்படி அவர்களுக்கு உண்டானதை அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இதை நாம் முற்றிலும் நன்கு ஆராய்ந்து உணர்ந்துவரக்கூடியவர்களாகப் பெற்றோர்களைக் குற்றஞ்சாட்டுவதை மூழ்கியவையாகத் தவிர்க்க வேண்டும். மலேமும் இறைவன் நமக்கு அருளிய இவ்வாழ்வில் ஓவ்வொருவரையும் தனிப்பெறும் செயலாகவே பொருளீட்டுவதைக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை ஆணிதரமாகக் கீழ்க்கண்ட வசனமில்லம் அறிகிறோம்.

"தொழுகை முடிவா பெற்றால், பரிமியில் பரவிச் சின்று அல்லாஹ்வாடையை அருளாத தடிக் கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் சித்தியடையும் பொருட்டா அடிக் கடி அல்லாஹ்வை நினைவுகூறுங்கள்." (62:10)

இதை நினைவுகூர்ந்துவரக்கூடியவர்களாகப் பெற்றோரைக் குறைக்காமல் தீய வழக்கத்தை மாற்றி, ஓவ்வொருவரும் நல்வழியில் முயற்சி செய்து முன்னேறு முயல வேண்டும்.

தாய் தந்தையரிடம் பிள்ளைகள் அன்பாக நடந்து கொள்வது, பின்னவர்களின் இரு உலக வாழ்க்கைக்கும் மிகப் பெரும் வறையினை பெற வழிவகுக்கின்றது. பிள்ளைகளின் மலே வாழ்க்கைக்காக இருவருமே தங்களாகக் கடினமானவரை அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள். இதனை உணர்த்தும் விதமாகவே இறைவன்:

"தனது தாய், தந்தை(க்கு நன்றி செய்து) பற்றி மனிதனுக்கு நாம் நல்லுபதேசம் செய்தோம். அவனுடைய தாய், துன்பத்தின் மலே துன்பத்தை அனுபவித்து, (கர்ப்பத்தில்) அவனை சூமந்தாள். (அவன் பிறந்த) பிறகும் இரண்டு வருடங்களாகப் பின்னரே அவனுக்கு பால் மறக்கடித்தாள். (ஆகவே. மனிதனே) நீ எனக்கும், உன்னுடைய தாய், தந்தைக்கும் நன்றி செலுத்தி வா, (முடிவில் நீ) என்னிடமே வந்து சேர வேண்டியதிருக்கிறது. (31:14)

இன்று பெரும்பான்மையான இளைஞர்களின் பெற்றோருடைய தொடர்பு மிக ஒரு மனோசமான நிலையிலேயே அமர்த்துள்ளது. இதற்கு பெற்றோர்களும் முக்கிய காரணமாக அமைகிறார்கள். காரணம், மார்க்க விசயங்களில் அவர்கள் அக்கறை காட்டாததினாலே இந்நிலை அமைகிறது. இறக்கக் கட்டளைகளை அறிந்து, அதன்படி நடக்க வேண்டும், மலேமும் அதில் தான் வறையிருக்கிறது என்று நினைத்து பெற்றோர்கள் தங்களிடையே பிள்ளைகளை வளர்த்து இருந்தால், இந்நிலைகளை அடைய வாய்ப்பில்லாமல் போயிருக்கும். இதனைத் தவிர்த்துத் தங்களின் மனளே இச்சகைகளின் படி இறைவனுடைய

கட்டளைகளை மறந்து அல்லது தங்களையே வசதிக்குத் தக்கபடி இறகைக் கட்டளைகளை ஏற்று நடக்கும்பொழுது, அவர்கள் வளர்க்கும் பிள்ளைகளும் வாழ்க்கையில் ஒரு பற்றுதல் இல்லாமல் அதாவது மறுமையைப் பற்றிய சிந்தனை சிறிதும் இல்லாமல் ஏதோ வாழ்கிறோம் என்ற நிலைக்கு ஆளாகக் கட்டுகிறார்கள். இந்நிலைக்குத் தள்ளப்படும் பிள்ளைகள் காலப்போக்கில் தாய் தந்தையரை மதிக் காமல் அசட்டையாகவே வாழ முற்படுகிறார்கள்.

இதைத் தவிர்க்க வேண்டாமெனில் ஒவ்வொருவரும் இறகைக் கட்டளைகளின் படி வாழ முழு மூயற்சி செய்தவர்களாக தங்களும் நல் வழியில் நடந்து தத்தமது பிள்ளைகளையும் அந்நிலையில் வளர்க்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். அப்படியே ஏதோ காரணங்களினால் பற்றேறோர்களே தவறுகள் செய்திருந்தாலும் (மனித இயல்புத்தானே!) பிள்ளைகள் அவற்றை மறந்து, அவர்களை அறவணதத்து வாழ முற்பட வேண்டும். இது இரு சாரருக்கும் பொருந்தும். தவறு செய்தவர்களிடம் அல்லது செய்தவர்களிடம் நாம் மனமையாக எடுத்துச் சொல்லி அவர்களின் தவறுகளைக் களைய முயல வேண்டும். நமது தளராத அரவண்பை பால், காலப்போக்கில் அவர்களே தங்களின் தவறுகளை உணர்ந்து நமக்காக வேண்டி இறைவனிடம் பிரார்த்திக்கும் ஒரு நிலைக்கு ஆளாகிவிடுவார்கள்.

நாம் இவ்வூல்கில் வாழும் காலமெல்லாம், பற்றேறோர்களுக்கு நம்மால் இயன்றவரை உதவிகளை செய்வதை நமது தலையாயக் குறிக் கொள்கைகளாக கொள்ள வேண்டும். மலேமும் அவர்கள் கஃறும் நல்ல ஆலோசனைகளை அது இறகைக் கட்டளைக்குட்பட்டதாயின் சுவியறேற அமூல் நடத்த முற்பட வேண்டும். இதன் தராதரத்தை அறியும் விதமாகவே இறைவன் :

தாய் தந்தைக்கு நன்மை செய்யும் விதமாக நாம் மனிதனுக்கு நல்லுபத்சேம் செய்திருக்கின்றோம். (எனினும்) நீ அறியாத (எவ்வித ஆதாரமும் இல்லாத)வகைகளை எனக்கு இணையாக் குபடி (மனிதனே!) அவர்கள் உன்னை நிரப்பந் திப்பதால், (அவ்விஷயத்தில்) நீ அவ்விருவருக்கும் வழிபடாதே! (என்னிடமே) நீங்கள் திரும்ப வேண்டித் திருக்கிறது. நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவகைகளைப் பற்றி அது சமயம் நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன். (29:8)

மலேமும் நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் கஃறுகிறார்கள்.

பெரும்பாவங்களான: அல்லாஹ் வுக்கு இணை வதைத் தல், பற்றேறோருக்கு இடர் செய்தல், கொலை செய்தல், பொய் சத்தியம் செய்தல் ஆகியவகைகளாகும் என்று நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் கஃறுகிறார்கள். (அப்துல்லாஹ் பின் அம்ரூ ரஸியல்லாஹு

அன்ஹு, புகாரீ)

மறே காண்பவற்றிலிருந்து பற்றேர்களை அரவணதத்து நடப்பது, நமது இரூ உலக வாழ்க்கைக்கு ஒரு முக்கியமான பங்கை வகிக்கிறது என்பதை அறிகிறோம். இதை உணர்ந்தவர்களாக, பற்றேர்களிடம், அன்பாகவும், கனிவாகவும், மலேம அவர்களாகவு வணேடிய உதவிகளை நம்மால் இயன்றவரை செய்து நமது இரூ உலக வாழ்க்கையிலும் வற்றி பற்றவர்களாக வாழ சகோதர, சகோதரிகள் முன் வருவார்களாக! அல்லாஹ் உதவி செய்ய போதுமானவன்.

source: www.readislam.net